

Nr 1170

Av fru **Landberg** och herr **Larsson, Lars**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 31, angående regionmusik.*

(Lika lydande med motion nr 1373 i Andra kammaren)

I proposition 1970: 31 föreslås en omorganisation av den nuvarande militärmusiken. Denna avses bli omorganiserad till en regionmusikorganisation med uppgifter inom såväl försvaret som det allmänna musiklivet. Man har därvid ej beaktat de speciella förhållanden som råder i området Linköping—Norrköping, vilket vi betraktar som en enhet.

Vid fördelningen av musikresurserna är föreslaget att en tredjedel av dessa skall användas för uppgifter inom försvaret och två tredjedelar för uppgifter inom det allmänna musiklivet. Särskild hänsyn är tagen till Stockholmsområdet, där enligt propositionen bl. a. högvakten ställer proportionellt större krav på verksamheten för försvaret än för övriga delar av landet. Det föreslås att Stockholmsmusikernas insatser till omkring halva sin omfattning sker inom försvaret, den andra halvan skall ske inom det allmänna musiklivet, d. v. s. att dessa musiker till stor del tjänstgör som s. k. extra musiker i Stockholms tre 100-mannaorkestrar. Liknande hänsyn borde ha tagits till Linköping—Norrköping. Även i Linköping gäller att försvaret ställer större krav på den där befintliga musikkåren, vilken betjänar flera förband än övriga kårer i landet. Det vore naturligt att hälften av musikresurserna används för försvaret och den andra hälften för det civila musiklivet, d. v. s. att en del av dessa musiker disponerades för Norrköpingsorkestern.

Länsstyrelsen har i sitt yttrande över Regionmusik (SOU 1969: 12) den 19 september 1969 pekat på "att i Norrköping finns yrkesorkestern Norrköpings Symfoniorkester. Med tanke på de fördelar som en stor orkester erbjuder ifrågasätter länsstyrelsen om icke en bättre lösning vid den planerade omorganisationen vore att överföra militärmusikerna till Norrköpings Orkesterförening i stället för att skapa en ensemble i Linköping. Denna kan dessutom komma att konkurrera om speltillfällena i sådan omfattning att redan befintliga orkestrar icke till fullo skulle komma att utnyttjas."

Länsstyrelsen har den 2 augusti 1967 i yttrande över konsertbyråutredningens slutbetänkande Rikskonsorter skrivit:

Det förhållandet att det inom östgötaregionen redan finns ett jämförelsevis väl utvecklat musikliv borde i vidare mån än som skett beaktas av

utredningen. Länsstyrelsen ifrågasätter sålunda om det icke vore lämpligare att vidareutveckla Norrköpings Orkesterförenings symfoniorkester på sätt föreningen själv föreslagit och som vunnit stöd från Norrköpings stad.

Om organisationen genomföres enligt propositionens förslag betyder det att en symfoniorkester finns i Norrköping och en musikavdelning i Linköping med uppgift att till två tredjedelar användas i det civila musiklivet, i första hand för skolkonserter, med framträdande i föreningsliv som kamarmusiker och även vid kvällskonserter i traditionell mening. Följden av detta är att musikavdelningen i Linköping får så många och varierande uppgifter att dess möjligheter att i Norrköpings symfoniorkester medverka såsom extra musiker ej förefinnes. Som vid flera tillfällen från Orkesterföreningen framhållits har det genom att Linköpingskåren svarat för ett stort antal av skolkonserterna i länet — samtidigt som Norrköpings symfoniorkester eller dess olika ensembler under 1969—1970 ej utnyttjats någon enda gång — redan under innevarande säsong varit svårt att såsom extra musiker använda Linköpingsmusikerna.

Under 1968—1969 användes i Norrköpingsorkestern Linköpingsmusiker vid 118 konserter under 620 timmar. Samma år användes vid 77 konserter under 1 000 timmar extra musiker från annat håll, då dels Linköpingsmusikerna genom sin medverkan vid ett stort antal skolkonserter i Östergötlands län var upptagna, dels i vissa stämmor tillräckligt kvalificerade musiker i Linköpingskåren ej fanns att tillgå.

Norrköpings orkesterförening bedriver i Norrköping en i fack- och rikspress såsom föredömlig kommenterad verksamhet och kan med förstärkning på blåsarsidan förse länet med såväl kvälls- som skolkonserter. En komplettering skulle ske med ensembler av olika typer, t. ex. med i länet befintliga barnkörer eller intressanta ensembler via Rikskonserter, som kan erbjuda program av annat slag.

Musikkåren har ytterligare en uppgift, nämligen att samarbeta med amatörorkestrarna i länet i likhet med vad vissa musiker ur Norrköpings symfoniorkester för närvarande gör.

Att helt centralisera vidareutbildningen synes tveksamt. Det är svårförståeligt att Linköpingskåren förläggs till Stockholm, vilket nyligen skett, för att utbildas vid en av Stockholmsorkestrarna; naturligare hade varit att den utbildningen skett vid Norrköpings symfoniorkester. Det vore även naturligt att ledningen för den civila delen av ovan nämnda musikresurser knöts till Norrköpings symfoniorkesters kansli, varifrån distribution till regionen skulle ske. En lokalisering till Norrköping, där Sveriges Radios distriktskontor är ett naturligt centrum för både musik och teater i Östergötlands och stora delar av Södermanlands län, vore självklar. Detta

desto mer som Sveriges Radio har för avsikt att bygga ut Norrköpingskontoret att omfatta hela östra regionen.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen bifaller proposition nr 31 men i anslutning därtill som sin mening uttalar att lokaliseringen av musikavdelningar i östra regionen sker i Strängnäs, Norrköping och Västerås.

Stockholm den 21 april 1970

Maj-Lis Landberg (s)

Lars Larsson (s)